

Նութիւններն են կագմում, այլ նրա կրօնը,
այսինքն նրա գաղափարը Ստուծոյ մասին,
որ ոչինչ յարաբերութիւն չունի քաղա-
քային օրէնքների հետ։ Իւրաքանչիւր քայ-
լափոխին մենք նրան հարց ենք տռաջար-
կում իր կրօնի մասին։ Ամեն անդամ երբ
նիւթական շահերը հասցնում են հրէային
իր իրաւունքները սահմանափակող որոշում-
ների կախարդված շրջանին, նաև ինքն իրան
հարց պէտք է առաջարկէ իր կրօնական
համոզվունքներին հաւատարիմ մնալու և
իրան զրաւող նիւթական շահերը գերադա-
սելու մասին, որոնց նաև անկարող է ձեռք
բերել, եթէ իր կրօնին հաւատարիմ մնայ։
Այսիսով երեսում է, որ մեր օրէնսդրու-
թեանը թոյլ տալով որ և է սահմանափա-
կութիւններ հրէաների իրաւունքների մա-
սին, մենք մի և նոյն ժամանակ անդադար
խախտում ենք կրօնի համբերով թեան
սկզբունքը, որ ժամանակակից պետութիւն-
ների ամենաթանգարին սկզբունքն է։

Ներքին ընդդիմադրութիւնը գոյութիւն ու-
նեցող կարգերին։ Պահանջան պահանջան
արդեօք ազգաբնակութեան նշանաւոր տարր
զրկել ամենասուրբ զգացյունքներից և պա-
հանջներից։ Իմ կարծիքով կրօնի շրջա-
հայացքը իրականապէս զանազանվում
աշխարհական պետութեան շրջահայացքի
կրօնի շրջահայացքը աւելի բարձր
որովհետեւ նա պարում է պետական իւրա-
քանչիւր ձեւի վրա։ Բայց եթէ այս այսպ-
էլ լինէր, եթէ քրիստոնեայ պետութիւնը
սկզբունքի հիման վրա ճշմարիտ ստիպվա-
լինէր բացառութիւններ անել ոչ քրիստ-
ոնեաների համար, գիտէք արդեօք, թէ ս-
պետութիւնը ի՞նչպէս պէտք է վարվէր։ Վ-
պէտք է ասէր. ոչ քրիստոնեաներ, գո-
պէտք է չը տաք պետական հարկեր։
քրիստոնեաներ, մենք այլ ես ձեզանից հ-
սարակական պարտաւորութիւններ չե-
պահանջում։ Ոչ քրիստոնեաներ, դուք պա-
տաւոր չեք մեր զօրքերի շարքում թափ-
անական պահանջում։ Եթէ այս պահանջում անհամար է, ապա պահանջում անհամար է։

Բայց կրօնի համբերողութեան սուրբ սկզբունքը միակ չէ, որ խախտվումէ հրէաներին սահմանափակող օրէնսդրութեան որոշումը ներով։ Կարելի է համարձակ ասել, որ իրաւունքի ոչ մի ընդհանուր սկզբունքը անխախտ չէ ֆնում այդ որոշումների շնորհիւ։ Վերցրէք, օրինակի համար, իւրաքանչիւր ժամանակակից պետութեան իրաւունքի մի այլ հիմնական սկզբունք։ Մենք խօսում ենք այն սկզբունքի մասին, որ սովորաբար ձեւակերպվում է հետեւեալ կարձառուու, բայց մեծ նշանակութիւն ունեցող նախադասութեամբ «հաւասար պարտաւորութիւններ-հաւասար իրաւունքներ»։ Այս սկզբունքի տեսակէտից հրէաների իրաւունքների սահմանափակելը, եթէ այդ պահանջվէր ուրիշ հիմնաւոր մոտածմունքներով, կարել էր ընդունել, եթէ մի և նոյն ժամանակ

ՆԱՄՈՒԿ ԱՐԴՈՒԻՒՆԻՑ

15 օղոստոսի

բունքի հիմքն վրա, սահմանափակելով
հրէաների իրաւունքները, պէտք էր մի և
նոյն ժամանակ փորբացնել նրանց տուած
տուրքերի և հարկերի քանակութիւնը: Օրի-
նակ շատ օտարութիւն է պահանջել մարդուց
որ նա թափէ իր արիւնը հայրենիքի հա-
մար, բանի որ այդ հայրենիքը նրան կա-

Համարելով այդ բոլոր տեղեկութիւնները գույնի հայ լուսաղջականների մասին անես կամենում եմ այդ ինդրին որ և է պաթիւն տալ. ուստի խոնարհաբար խնդրում են յարգոյ խմբագիր, որ ձեր լրագրի միջոցաւ ըրբակեք այս իմ նամակը ի տեղեկութիւն այդ դրով պարապողներին:

Արդուինի մէջ բնակիվում են տաճիկներ

նորդներից մէկը, իշխան Վալերյանէ յն, երբ
պատգամաւորների ժողովի մէջ վիճաբանու
թիւններ կային հրէաների ոչ թէ քաղա-
քային, այլ քաղաքական իրաւունքների մա-
սին: Բավարական նախկին սահմանադրու-
թեան յօդուածներից մէկի համեմատ ժո-
ղովրդական ներկայացուցիչներ կարող էին
ընտրվել միայն քրիստոնեաները. այդ յօ-
դուածը իսկապէս ուղղված էր հրէաների
գեմ: Այդ յօդուածը ոչնչացնելու համար
եղած վիճաբանութիւնների ժամանակ իշխան Վալերյանէ յն ասաց.

«Իրաւացի է արդեօք Հասարակական և
պետական պարտաւորութիւններին մասնակ-
ցող մարդկանց բացասել այն դէպքում, երբ
Հարկաւոր է օրինական կերպով կանօնաւո-
րել այդ պարտականութիւնները։ Պետական
տեսակէտից արդեօք խելացի է քաղաքացի-
ների ամբողջ մի դասակարգը յայտնի դէպ-
քում ստորացնել մինչև գրաստի աստիճան
և այդպիսով անշրաժեց դարձնել նրա

մասնակցութեան, որոնք միասին ձևոնամուխ լինելով ժողովրդի ամեն գործերի մէջ, մեծ օգուտ-ներ էին ստանում դրանցից. Ուրեմն, ինչ զարմանք եթէ այդպիսի անձինք և չողմորականութիւնը միասին գրգռեն ժողովրդին, (չարկաւ իրանց կաթօվիկ ժողովրդին) գաղթել դէպի Տաճկաստան, (ինձ քաջ յայտնի է և տեղական իշխանութիւնն ևս գիտէ, որ վերջին օրերում դրանց խորհրդով ուղարկված է Վ. Պօլիս մի անձն, Յովհաննէս էֆենդի Փիլոյեան, որ այստեղ արդուինցի ապագայ չայ կաթօվիկ գաղթականների համար տեղ պատրաստէ) մանաւանդ որ ուստաց այստեղ մուտք գործելու օրից դրանք իրանց նշանակութիւնը կորսնցուցին բոլորովին և դրանց դրութիւնը փատայաւ, որովհետև դրանք չիմայ այլ ևս չեն կարող աշնակի մեծ գերեր խաղաղ ժողովրդի և կառավարութեան առաջ, ինչպէս տաճկաց կառավարութեան ժամանակի. — Խոկ ինչ որ վերաբերում է Արդուինի չայ լուսաւորչականներին, ես կարող եմ հաստատապէս ասել, որ նրանք ոչ մտածել են և ոչ էլ կը մտածեն այդ մասին. նրանք ընդհակառակն մեծ համակրանքով սպասում էին մի օր առաջ ազատիել տաճկաց բարբարոս տէրութիւնից, որի տակ նրանք դատապարտված էին ամենայն գրկանքների. էին շահվում ոչ մի քաղաքական ի-

բաւունքից և չէին կարողանում բարձրացնել իրանց ձայնը հայ կաթօլիկների և տաճիկների դէմ:

Հրատարակելով այսպէս Արդուինի հայ լուսաւորչականների գաղթելու մաքից բոլորովին հեռի լինելը, ինձ մնում է մրայն խղճի արդարութեամբ ասել մի քանի խօսք ևս Արդուինի ներկայ խեղճ դրութեան և այն շարժառիթների մասին, որոնք գուցէ, և շատ կարելի է, ասիառում են հայ կաթօլիկներին գաղթել Արդուինից: 1) Արդուինը, որ վաղուց յետէ առևտուր էր անում Կարսի նահանգի, Օլթիի և ուրիշ քաղաքների հետ և զրանոլ կերակրում էր իր բնակիչներին, այժմ այն քաղաքների տաճիկների, վաճառական և զիսաւորապէս երկրագործ ոյժի գաղթելու պատճառաւ, մնում է այժմ որբացած և զրկված իր առևտորական օգուտներից:

Վաճառականութիւնը, որ արդուկնցոյ միակ և գլխաւոր պարապմունքն էր, այդ պատճառաւ չի-մայ յետին և վատ դրութեան մէջ է մնացել: 2) Բացի վաճառականութիւնից, Արդուկնի բնակիչները, մանաւանդ կանայք պարապում էին կտաւ գործելով և այստեղ խիստ առատ բուժնող թութ պը-տուղից արագ քաշելով և ծախսելով, այն ինչ այժմ ակցիզի և մաքսի կառավարութեանց պաշանջած ծանր հարկերի պատճառաւ դադարեցաւ. Արդուկ-նում այդ պարապմունքը, պարապմունք, որ կուշտ հաց էր տալիս բազմաթիւ որք և այրի կանանց և երեխանց: Եւ այսպէս, տաճիկները գաղթեցին, վաճառականութիւնը դադարեցաւ, պարապմունք-ները վերջացան, արդուկնցոյ վաստակի և շահերի աղբիւրները ցամաքեցան, իսկ հարկերը և տուրքերը ծանրացան,—ինչ է մնում ուրեմն անել արդուկնցոյ սորանից յետոյ: Դաշտեր և հովիտներ չունի Արդուկնը, որ նոքա երկրագործութեամբ և խաշնարածութեամբ գոնէ պարապեն, քաղաքը քարքարուտ է և լեռան վրա կառուցած: Արդուկնը չունի ճանապարհներ, որ ժողովուրդը իր սովորական պարապմունքը, վաճառականութիւնը, որի մէջ խիստ ճարտար է, հեռաւոր քաղաքների հետ սկսի անել: Արդուկնը կղզիացեալ է չիմայ, դուրկ ամենայն չաղորդակցութենից: Արդուկնցիք ներկայումս խիստ ցաւաի դու-

թեան մէջ են դունվում. նոցա մեծ մասը քաղցած
և մերկ են և օրական չայի կարօտ, հաւատացէք,
որ օրական չոր չայի կարօտ: Շատերը չիմայ, որ
դեռ ամառէ, պտուղներով են միայն կերակրվում
չայի փոխարէն, և չափազանցութիւն չըր լինի,
եթէ ասիի, թէ ումանք գաղտնի կերպով բոյսերով
են սնունդ տալիս իրանց ստամոքսին:— Խղճալիք և
ծանր գրութիւն....Արդուինցիք իրանց այս խղճու-
թեան մասին յայտնեցին Եշխանութեանը, խնդրա-
մատոյց լինելով յուլիսի վերջերում այսուղ այցե-
լութեան եկող Բաթումի պ. Նահանգապետին և
յոյս ունեն, թէ մօտ օրերումս իշխանութիւնը ան-
շուշտ կը ձեռնարկէ իրանց այդ վատ դրութենից

Նկալէս ապատելու։
Նկարագրելով այսպէս առջասարակ խոլոր արդուինցոց վաստ դրութիւնը և խեղճ վիճակը, անտարակսյս կը հարցանէք, ընթերցող, թէ ինչ է ուրեմն պատճառը, որ հայ-կաթօվիկներն են, որ ձգառում են գաղթել, իսկ լուսաւորչականները մըտածել անդամ չեն դրա մասին;—Ասեմ ձեզ.— Նախ, որ լուսաւորչականները, ինչպէս վերը ասացի, ժողովրդի փոքր մասն են կազմում, ուստի կեանքի ամեն ձանրութիւն փոքր մասնի համար այնքան զգալի չի վնի, ինչքան մ.ծ մասնի՝ կաթօվիկների համար.

Ներին: Հարց ու փորձ անելով համառում են Սրբածի տակը: Այսուելից էլ հազար ու մի տեսակ վտանգների հանդիպելով, մազը յանձն առած, զանազան տեսակ խորամանկ հնարներ գործ դնելու մտնում են Զօպանկեարի վրանները և տեղեկանում են, որ աւազակ Քեալբալյա Ազիզը իր բորբչագործներով այդուել, իր չօր վրանում վեր եկածէ: Աշխատում են և մի վարպետութեամբ իմանում չարագործների վրանի տեղը և նրան համապատասխան դիրք բռնել են պատրաստում: Մէկի ուղարկում են Դըռխ-Դակիրմանի գաւառապետ

ոգնականի ետևից, որ օգնութեան համնի, երկուսն էլ թողնում են ձիաներին պահպանելու, միայն երեք չոփի՝ աղղուեցի Վարդանը, պ. Առաքել Տէր-Առաքելեանցը և մի քիւրդ գինուրված առաջ են

Նրբ անգամ մը սոյն պէտքը լրանայ, զոր
Միացեալ Ընկերութեան ապագայ յարատեռու
թեան ամենէն էական պայմաններէն մի
համարած եմք, Տնօրէն ժողովը իւր բոյր

Յանուն և ի դիմաց հայոց Միացեալ Ըն-
կերութեանց, Տնօրէն ժողովը սոյն ներկայ
յայտարարութեամբ հրատէր կը կարդայ ա-
մեն թուքիաբնակ, ո.ուսաբնակ և ի տար
աշխարհս բնակող հայոց որ բարեհածեն
միւսանգամ ևս ապացուցանելքաղաքակիրթ-
աշխարհի առջև թէ այն Ազգը, որ գիտցաւ
աղէտալի և մարդակոտոր, բայց միամեայ և
նիւթական սովու մը համար աննման առա-
քինութեամբ և զոհաբերութեամբ ի չորից
ծագաց տիեզերաց յօդնութիւն փութալ
նոյն հայ ազգը պիտի զիտնայ նաև իբր
հաւատարիմ զաւակ իւր պանծալի հնու-
թեան և պատկառելի նախնեաց յիշատա-
կաց արժանի գործ մը կառարել և դարեոր,
հայրենաւեր և մտաւորական սովմը բնա-
ջինջ բառնալ:

Սրեմուեան քաղաքակրթութիւնը յարեւելու
տարածելու կոչումն ունեցող ազգ մը պէտք
չէ բնաւ իւր աշխարհաշէն ընթացից մէջ
կասի, և այդ մարդասիրական ձեռնարկու-
թիւնն է միայն որ պիտի կարենայ իննեւտա-
սաները որդ գարու պատմութեան մէջ փոքր
ի շատէ կարեւոր էջ մը գրաւել:

Աւունմանածաւալ ընկերութիւնք, հայոց
Միացեալ Ընկերութեան կազմութեամբ, իս-
բենց պարտականութեան առաջին քայլը
կատարեցին, պէտք է որ ազգն ալ երկրորդ
քայլն առնու և փորձով ցուցնէ թէ «ուր
մութիւն կայ, հոն կայ նաև զօրութիւն»:
Ի գիմաց «Հայոց Միացեալ Ընկերու-
թեանց» Տնօրէն ժողովոյ առենապետ՝ Յով-
հաննէս Թորոսեան, առենագպիր՝ Զարէչ
Նիշմանեան:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵԽԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱՋԻԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԲԱԳՈՒՁԱ, 1 սեպտեմբերի: 600 չերծո-
դրցիներ և 8 թնդանօթներ ուղարկված
են Դուլցինիօի ուղղութեամբ ի նկատի ու-
նելով ալբանցիների ընդդիմագրութեան
դէպքը: Ասում են, որ սեպտեմբերի 15-ին
Դուլցինիօ պաշտօնապէս կը յանձնվի Զեր-
նօգորիաին:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ, 1 սեպտեմբերի: Երկրորդ
փոխառութեան տոմսակներից, որոնք խա-
ղացվեցան սեպտեմբերի 1-ին, տարան հետ-
առեալները:

№№ սկր.	№№ տոմա.	տարած գու.
13,726	19	2 00.000
9,700	7	75 000
5,274	31	40 000
8,843	50	25.000
18,283	9	10,000
6,938	30	10.000

6.558	5	10,000
1.874	30	10,000
8.014	13	8,000
14.331	10	8,000
15.321	46	8,000
14.882	15	8,000
11.155	33	8,000
12.250	47	8,000

13 330	47	5.005
7.928	1	5.000
6 361	1	5,000
1 316	18	5,000
6.4.8	29	50,00
10.771	5	5,000
5.709	28	5,000
5.181		

7.491	39	5.000
3.757	11	
17.267	11	
17.840	47	
6.579	47	
4.639	63	
2.563	17	

2.363	17	
12.977	5'	
15.537	3	
9.637	2	
8.523	27	
2.373	24	
9.760	8	
16.121	4	
		1,000.

16.151	4
15.463	8
18.956	37
3.532	30
18.869	22
1.354	6
2.097	13
2.811	15

8.611 45|

Խմբակիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

«ՀօՅԵ Յքեա» լրագիրը լսել է, որ համաստանական կանոնադրութիւնը, որ անցեալ տաղմակված է եղել, այժմ վերցրած է: Լրագիրը հաստատում է այդ լուրջ՝ դրանով, որ ժողովրդական լուսաւորութեան մինխստորութիւնը դիմել է այս ուսումնաբանական վարչութիւնների հոգաբարձուներին, առաջարկելով նրանց որ համալսարանները վերաբերեալ խնդիրները այսուէտեն կը վճռված համալսարանական խորհրդի և հոգաբարձուի կածեքը ընդունելուց յեաոյ:

Ітепасаց լրագիրները շատ են խօսում այժմ՝ խնդրի վրա, որ անուանում են, «կրօնական լրագիր»։ Մօսկվայի «Русский Курьер» լրագիր ասում է «Իտասաց ժողովուրդը փախչում է ու սադաւան եկեղեցուց, զա արդէն իրողութիւն է Մի ուրիշ լրագիր «Стране» հարց է առաջա կում արգեօք այն իրողութիւնը, որ ուսուը կրօն փոխ է լինում, կարելի է միմիայն դորանով բացարել որ չոգմորականները անընդունակ են, և տոյ ինքն իրան պատասխան է տալիս որ ուր նշանաւոր պատճառներ ել կան։ «Հարկաւոր ասում է ուսու թերթը, դիմել աւե տարան լրյուն, որպէս զի վերջ դրվի դարեսոր ստութեան որի պատճառով է կրօնական երկապառակութիւնը»։ «Страна» լրագիրը առաջարկում է գեռա նել ուսուաց չոգմորականութիւնից կաստայի ողին և պէտք է որ ծովսը ինքը իր համար քանաներ բնարի և նրանց ապահովացնի։ Այն ժամանակ, ասում է թերթը, ամեն դասակարգի լրատորված մարդ ուրախութեամբ քահանայ, քրողիչ կը դառնայ, կընդունի այդ սպահոնը, ի՞նչ պէս ուրիշ ապատ պաշտօններ է ընդունում։ Պէտք է, ասում է թերթը քահանայի դիրքը ապահովացնի իր անձնական արժանաւորութեամբ և նկախված չը լինի կօնսիստօրիանների կամայականութիւննից։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՑԱՅՑԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ «ՀԱՅՈՑ ՄԱՅԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՅ» ՏՆՍՐԵՆ ՖՈԴՈՎՈ

Հայոց Միացեալ Ընկերութեանց Նորընատ
Տնօրէն Ժողովը իւր պաշտօնի ձեռնարկա
միջոցին հարկ անհրաժեշտ կը համարի ներ
կայանալ Ազգին և յայտնել այն պարտակա

Նութիւնները և պիտոյքները որք ներկ միութեան գործով առաւելած են, և թէ ի՞նձենով և ի՞նչ պայմանով է միայն որ իր ծրագրը գործադրութիւնը և յաջողութիւնը կը բռն Միացեալ բնկերութիւնը կը կարծէ Տ

Հայաստանի վրա իր ուշադրութիւնը դար
նելէ յառաջ՝ պէտք է նախ կեղրոնք զ
րացնել, և թէ մինչեւ որ կեղրոնք չը դ
րանայ, չէ կարելի բաղձացեալ արդիւնք
գաւառներէն ակնկալել, ուստի իւր բոլ
ջանքը պիտի ըլլայ, և այս ի սակաւ ժամա
նակի՝ կեղրոնքին այնպիսի վարչական,
ուուժական և ելմուտական կապ մը ստեղծ
որով որոշմունք փութով գործադրեն, հրա
հանգը արագութեամբ և ճշտութեամբ հ
զորդուին, Տնօրէն ժողովոյ մէն մի անդ
մի ուրայն և անջատ գործառնութեամբ
յառաջ եկած գժուարութիւնները և յա
պաղումները միանգամ ընդ միշտ բարձուի
միով բանիւ գործոց կատարեալ միով
թիւն մը հաստատուի:

